

Svend Novrup
CURT HANSEN
vor nye stormester

Samleren

CURT HANSEN

fejrede sin 21 års fødselsdag som deltager i Nordens stærkeste skakturnering nogen sinde, Nimzowitsch Memorial i Næstved, hvor han besejrede verdens nr. 6, Rafael Vaganjan, USSR, i et flot parti. Der var han netop blevet Bent Larsens første danske stormesterkollega, og han kunne se tilbage på titler som sønderjysk, dansk, nordisk, europæisk og verdens-mester.

I sin karriere havde han allerede fået opfyldt mål, andre forgæves stræber efter i et langt liv, men derfor var det ikke automatisk givet, at Curt Hansen skulle være professionel skakspiller. Skak er et stort og hårdt arbejde, og selv en karriere som Curt Hansens er en fortsat kamp med op- og nedture. Desuden skal man ikke kun spille skak, men også være et menneske.

Curt Hansens noteringsbøger har stået åbne for Svend Novrup, der også efter mange samtaler med Curt Hansen forsøger at tegne portrættet af en stor skakspiller, men også et menneske med meninger.

Mere end 100 partier er kernen i en bog, der også fortæller om dagen, der gav Danmark skakfeber; da Curt Hansen og hans leder blev udsat for knivoverfald i Frankrig; da Bent Larsen og Curt Hansen fyldte Det Ny Teater i København; skakolympiadernes brogede verden, etc. etc.

SVEND NOVRUP er Politikens skakredaktør og forfatter til mere end 40 bøger, der i alt er kommet i over 250.000 eksemplarer. Han er præsident for AIPE, verdensorganisationen af skakjournalister. Novrup har skrevet beretningen om Curt Hansen - men Hansen har haft 100% vetoret!

FORORD

Det er sjældent, at man skriver biografier over personer, der blot er 21 år.

Når det sker i tilfældet Curt Hansen, har det imidlertid mange gode grunde. Curt Hansen har som 21-årig allerede nået mål, som andre er et helt liv om at realisere. Han har spillet lige så mange partier, som andre når i løbet af årtier, mængder af dem underholdende, smukke eller med instruktive pointer. Han har været »hængt ud«, i medierne som vidunderbarn eller som den hurtige, frembrusende, evige succéshistorie, og således skabes ingen karriere eller fremgang. Den slags bør sættes på plads, så man intet misforstår. Det er karakteristisk for Curt Hansen, at han er bange for at blive forbillede for alt for mange unge, så de risikerer at få en drøm om at blive professionelle skakspillere. En drøm, det vil være lykken for så få at få opfyldt.

Biografien er blevet til i samarbejde med Curt Hansen. Han har udleveret mig samtlige sine noteringshefter, han har kommenteret en række af sine partier – nogle kortfattet og andre meget grundigt –, og vi har haft en del samtaler om udviklingen i hans liv og karriere.

Før arbejdets start blev det aftalt, at Curt havde varet mod alt, hvad der måtte blive skrevet, og derfor har det, der fremkommer her, også hans godkendelse i den forstand, at det er sandt, hvad der fremføres. Muligvis ville Curt ikke have sagt eller fremstillet tingene helt lige sådan, men han har hyldet den usædvanligt »fair« indstilling, at hvad der var sandhed, ville han ikke rette!

Jeg vil gerne sige ham tak for samarbejdet, som har gjort denne bog mange gange mere korrekt og interessant, end jeg ellers havde haft en chance for at gøre den, og som har gjort, at kommentarerne til partierne – i hvert fald i alle udførligt kommenterede partier – er Curt Hansens og som sådan beundringsværdigt konkrete, som det er hans vane at kommentere.

Kerteminde, 7. oktober 1985

Svend Novrup